

GERONIMOHOORSPELEN

Dodenhuis

Een scenario geschreven door de heer J. de Boer.

DODENHUIS

SERIE 1

Deel 4 uitgewerkt door J. de Boer

Verstijfd van schrik staart Carrie Moore naar de balkondeuren waar iemand op een van de ruiten tikt. Wijfelend en met bonzend hart stapt ze naar de deuren toe en ziet dan achter het glas het natte gezicht van een rillerige jonge donkere vrouw die vanuit het nachtelijk noodweer naar binnen tuurt.

-'Open',...gebaart de ongeduldige vrouw naar de verbouwde Carrie Moore. Behoedzaam doet Carrie de deuren van de knip en doet de rechtse deur open die ze stevig vast moet houden om te voorkomen dat de wind erachter slaat.

~'Miss Moore mag ik binnen komen alstublieft'..brengt de doornat geregende vrouw van rond de twee-en twintig uit. '..Ik ben Rebecca Hensley,..de keuken medewerkster van de begane grond en huurster van de kamer recht hierboven op de tweede verdieping' ..

-'Wat doet u hier?'..reageert de enigszins van de schrik bekomen Carrie, ..'Hoe bent u op mijn balkon gekomen?'

~'Ik ben vanuit een raampje van de noordoost-toren op het aangrenzende balkon geklommen en toen overgestapt naar hier ..Ik moest u snel spreken zonder dat iemand anders dit merkt'

-'Waarover? ..Kom maar snel binnen,..wat zijn dit voor rare gewoonten in dit horrorhuis,..en hoe ken je mij?'

Rebecca Hensley is snel de kamer in gestapt en Carrie sluit vlug de balkondeuren achter haar en weer op slot.

De vreemde nachtelijke bezoeker staat uit te druipen op het vloerkleed.

-'Wat heeft dit allemaal te betekenen?..Waarom klauter jij in vredesnaam midden in de nacht door het noodweer als een vrouwelijke Fra Diavolo langs de gevel? Was jij het ook die ik zag voor de balkonramen bij oom Julius?'

~'Miss Moore ik moest u waarschuwen, het is levensgevaarlijk in dit kasteel. Er is hier een vreselijk complot gaande waar iemand u in wilt betrekken en u daarom hier naar toe heeft laten komen'.

-'Welk complot?..door wie, en hoe weet je dat allemaal? ,trek die natte jas uit en ga maar zitten, verklaar je eens nader'

~'Iemand' manipuleert uw oom Julius en doet hem in geesten geloven, een persoon die nergens voor terugdeinst en ook u naar dit kasteel heeft gelokt om u te gebruiken de macht daarover te verkrijgen en het toe te eigenen'.

- 'Over wie of wat voor persoon heb je het?..'

~'Ik weet niet wie het is, die persoon zit in dit kasteel maar is tot nog toe onzichtbaar gebleven, maar ik hoor s'nachts langzame voetstappen over de verboden zolder..'

- 'Verboden?..'

~'Uw oom Julius de eigenaar, zegt dat er niemand mag komen maar ik weet inmiddels dat hij er zelf geheime ontmoetingen heeft met iemand die hier is binnen gedrongen'. ..

- '..En hoe ben je overal zo achter gekomen?

~'Op de Zondagavond vorige week toen ik nog laat gebruik wilde maken van de sanitaire ruimte, zag ik door de doorkijk vanaf de tweede die oude kamerknecht John aan de deuren van kamers luisteren hier op de eerste. Hij bewoont zelf een bijkamer naast het vertrek van uw oom Julius waar hij even daarvoor nog vandaan kwam en vreemd genoeg daar de deur op een kier liet staan. Hij ging ook niet zijn eigen kamer in maar sloop omzichtig de eerste verdieping rond. Toen hij achterin aan de zuidzijde was deed ik mijn slippers uit en glipte snel de trap af om te zien wat hij verder in zijn schild voerde.

- '..Vertel verder'

~'Ik volgde hem op geringe afstand in het bijna donker en hield me steeds stil langs de muren. Ik was juist op het punt de open deur van heer Julius te passeren toen er opeens nog een andere deur wild open ging. Het was mijn bazin Beatrice die haar kamer uit kwam om een ronde te lopen over de eerste galerij. Ze liep tegen onze richting in en betrapte verderop de oude John die er flink van langs kreeg' ..

"--'Jij lelijke ouwe spion! Wat doe jij hier om middernacht bij de schilderijen?!..tierde Beatrice tegen hem,--'Je bent er zeker op uit gestuurd door die dwaze broer van me he`..die zijn zus Beatrice een hak wil zetten, maar dat gaat jullie niet lukken vriendje!..mee jij naar Julius!!"

~'Ze kwamen in mijn richting. Om te voorkomen dat ze mij zagen kon ik nog maar een ding doen; op goed geluk de deur achter mij inschieten bij heer Julius die nogsteeds op een kier stond'

- 'Mochten ze je dan niet zien?

~' Uw tante Beatrice is een vreselijk achterdochtig mens die overal wat achter zoekt. Ik glipte vliegensvlug de kamer in, het was gelukkig schemerduister in het vertrek waar heer Julius aan de raamkant zat bij een zwakke olielamp. Ik verstopte me meteen naast de deur, achter de jassen van de garderobbe en wachte af. Beatrice stiefelde het volgende moment binnen met de oude John als een betrapte kwajongen onder de arm vast.

--'Hier Julius "King", ik heb een van je medeplichtige 'geesten' betrappt op de galerij'..viel Beatrice tegen hem uit. --'Je stuurt hem er op uit om aan de deur te luistervinken bij Beatrice he`, omdat je dat zelf niet durft. Volgende keer sla ik een van je eigen eeuwenoude kristallen vazen op zijn kop aan gruzelementen, begrepen?..verwaande kwast dat je bent!' Kokend verliet Beatrice het appartement en smeed de deur achter haar dicht.

.....

--'John?..'sprak heer Julius zijn kamerknecht er op aan.

-'Ja meneer?'

--'Nog een zo'n blunder en je bent je baan kwijt,..begrepen'

-'Jazeker meneer, nog iets van uw dienst meneer?..

--'Jij gaat nu naar Jonathan en zeg hem meteen hier te komen voor een belangrijk overleg'..

-'Jazeker meneer'

--'..en laat ik het niet merken dat je ons afluisterd, begrepen?'

-'Tot u dienst meneer'

Ook de oude John verliet toen de kamer en deed deze keer wel de deur achter hem dicht. ..

-'Je zat vanaf dat moment wel in een lastig pakket Rebecca ,daar verscholen achter die kapstok in de kamer van oom Julius'..merkte Carrie op waarmee zij aangaf het vervolg graag te vernemen.

~'Zeker, maar toen ik na enkele minuten weer weg wilde glippen de hal in, werd er op de deur geklopt. Heer Julius deed open en meneer Jonathan kwam binnen'

-'Goed dat je nog even tot tien telde, anders was je recht in de armen van oom Jonathan gelopen'

~'In het gesprek tussen hen dat ik even later ongewild kon volgen, kwam het veranderen van een testament ter sprake waarbij uw komst naar het kasteel eerder dan de anderen als het grootste belang werd genoemd maar excuseer mij, dat gaat mij niet aan'

- 'Geeft niet, het is mij al bekend dat ik daarom naar hier moest komen, maar hoe liep de avond voor jou verder af'?

~ 'Toen kwam het,..op het moment dat ik opnieuw wilde proberen weer naar buiten te schieten gebeurde er het volgende'..

~ 'In plaats van zo laat al de lange dag af te ronden, en ik de kans kon waarnemen om weg te komen liep Julius naar het wandkleed achter de grote feautuil, hing dat opzij en duwde toen tegen de onderwand waardoor een schot wegdraaide naar achteren. Hij nam vervolgens de olielamp ter hand en begaf zich door de opening en weg was hij'..

- 'Spannend, en laat me raden; Jij ging er zeker achteraan?

~ 'Ja, ik nam de kaars van de schoorsteen en keek eerst voorzichtig om het hoekje naar links in het geheime gangetje. Ik zag de Julius iets verderop nog net rechtsaf verdwijnen, en ik er toen achteraan'

- 'En wat leverde de achtervolging voor resultaat op'..?

~ 'Er loopt een nauw trappenhuisje omhoog naar de zolder. Ik volgde Julius zodanig op afstand dat ik het lichtschijnsel van zijn looplamp voor me uit zag gaan. Op een gegeven moment was hij uit het zicht en beklom ik sneller de laatste treden, Ik was op de zolder aangekomen aan de binnenkant van een schot waar hij door was gegaan en achter zich dicht, maar het was van de knip. Ik luisterde voorzichtig en hoorde stemmen op de zolder. Julius was er in gesprek met iemand. Voorzichtig zette ik het schot op een kier' ..

- 'Rebecca,..onderbrak Carrie, ..'weet je wel zeker dat oom Julius niet in zichzelf liep te praten?..ik bedoel,..heb jij de indruk dat hij ziek is, wat men hier van hem zegt'?

~ 'Ziek?..Absoluut niet, hoe kan hij anders trappen lopen..? nee, ik hoorde duidelijk een tweede mannenstem op de zolder die erg vervormd en hol klonk, van achter een metalen rooster of zo. Het was een korte conversatie die ik niet kon volgen. Toen ik even later een deur in het slot hoorde vallen en Julius weer mijn kant opkwam daalde ik snel de vier trapjes weer af', rechtsaf en linksaf en schoot door het paneel weer de woonkamer in, ik zette de kaars snel terug op de schoorsteen en glipte door de deur terug naar de hal. Het was doodstil en donker op de eerste galerij. Voordat ik de deur achter me dicht deed wachte ik nog wel even tot ik het lichtschijnsel van Julius' olielamp weer terug zag komen bij de wandopening en deed toen zachtjes de deur toe. Ik verdween geruisloos naar de sanitair-room en later gelukkig ook zonder problemen terug naar mijn kamer op de tweede'.

- 'Wel Rebecca,..ik waardeer het zeer dat je me op de gespannen situatie en sfeer binnen dit kasteel hebt geattendeerd en ik zal op m'n hoede zijn, maar inmiddels is het allang middernacht geweest en moeten we nu echt gaan slapen. Gaat het lukken terug naar je eigen kamer door de donkere hal '?

~ 'Jawel, ik ken hier alle obstakels uit m'n hoofd '

- 'Waarom is het trouwens overal zo donker in dit huis?..waarom branden die drie grote kroonluchters niet in de hal, dat is toch elektrische verlichting?

~ 'De elektrische installatie is hier vreselijk slecht, al verscheidene keren is de bliksem in de leidingen geslagen maar ik heb gehoord dat meneer Jonathan plannen heeft om de installatie te laten moderniseren. Tot zolang is het behelpen met olie- of gaslicht'

- 'Wacht, ik heb een elektrische zaklantaarn in mijn bagage, ..hier, gebruik maar even voor nu indien nodig en dan krijg ik hem morgen van je terug'

~ 'Dank u miss Moore, dan ga ik nu maar'
Rebecca opende zachtjes de deur naar de hal.

- 'Noem me gewoon Carrie, dat is makkelijker'

~ 'Ok Carrie, afgesproken,..goede nacht'

- 'Stil,..wacht nog even ..ik hoorde weer iets,..daar bovenKijk, daarboven in het midden ...hou je doodstil ..

Carrie fluisterend nu.. - 'zie je, op de tweede staat een man bij het hek van de middelste doorkijk met een gaslicht, hou je weg'

~ 'Dat is Millner'..fluisterde Rebecca terug, '..de huismeester die daar op de tweede verdieping een kamer bewoont west '

- 'Millner?..Wat moet die man daar op dit uur van de nacht, en wat een enge hoest heeft die man'

~ 'Wat doen we nu?..terug in jouw kamer?

- 'sst, ..er gaat nog een deur open..,daar rechts op die overloop ,..maar ..dat is die chauffeur die mij van het station ophaalde ..Carl Lawrence'

~ '..ze hebben elkaar gezien,..ze maken handgebaren naar elkaar..'

- 'wat heeft dit te betekenen? ..Lawrence gaat weer naar binnen..'

~ 'en Millner ook nu,..ze hebben ons niet gezien'

- 'Rebecca wat gebeurt hier allemaal?..die Millner en Carl Lawrence hadden een stilzwijgende verstandhouding met elkaar'..

..~'ik zie voor het eerst dat die twee op zo'n manier contact met elkaar hebben,..maar de rust lijkt weergekeerd in de hal'
-'sorry Rebecca, maar ik zou liever de zaklantaarn toch bij me houden met die slechte verlichting hier'
~'geeft niets, ik vind het wel naar me'n kamer, ik hoef alleen maar een trap op..'
-'wacht.. ik loop met je mee tot aan je kamer en dan ga ik meteen weer terug met de zaklantaarn'
~'niet nodig Carrie,..tot morgenochtend'
-'geen sprake van, ik loop mee ..ga maar voor'
~'we moeten wel langs de deur van Beatrice, maar die slaapt'
-'met dit onweer?.. schijn kan bedriegen, ze lijkt me nog zeer scherp van gehoor, laten we via de andere trap gaan'
~'het is iets om over de zuidtrap, we moeten langs de schilderijen, ..heb je je kamersleutel?
-'vooruit maar ..ik heb de zaklantaarn gereed als het nodig is' ..

Zonder geluid te maken trok Carrie haar kamerdeur zachtjes achter zich dicht en de twee jongedames sloegen linksaf, langs de schilderijen naar de andere trap.

Alleen het weerlicht van de bliksem die keer op keer krakend rond het kasteel insloeg, onderbrak met enige regelmaat de duisternis in de hal door de drie glas-in-lood koepels van de overkapping.

Voorzichtig begaf het dameskoppel zich met de linkerhand langs de muur en obstakels onderlangs de schilderijen naar het zuidelijke trappenhuis. Na de eerste tien meters draaide Rebecca zich om, fluisterend tot Carrie,..~'lukt het zo?..zie je dat het meevalt..' ,juist op dat moment zette een bliksemstraal de hal in het heldere weerlicht ..

-'Huuuh!..gaf Carrie een onderdrukt gilletje

~'wat is er?..

-'ik..ik zag.. er staat iemand daar verderop midden in het gangpad..'

~'..alweer? ..weet je dat zeker..?

-'..heel zeker, nu heb ik er genoeg van, ik doe mijn zaklantaarn gewoon aan, wat denken ze hier die rare mensen, dat ik soms bang voor ze moet worden?

Zonder advies van Rebecca af te wachten boorde de lichtbundel van Carrie's zaklantaarn zich al door de duisternis

-'huuh ..achter je ..kijk!

~'pfff ..,schoot Rebecca in de lach ..'dat is de voorste van de twee bronzen musketiers, gewoon beelden die symbolisch de wacht houden tegenover de schilderijen'

-'maar ik dacht dat ..ik zag..'

~'de slaap gaat ons parten spelen, het is al kwart voor twee'

-'ik zag iets anders dacht ik,..iemand in een soort harnas, net als een ridder met een blinkend kruis..'

~'we moeten opschieten, daar is de volgende trap achter die glas-in-lood deur,..snel naar boven en hou je zaklantaarn maar gewoon aan'

De twee jongedames haasten zich snel over de treden van het gehoekte trappenhuis naar de volgende verdieping waar zij via de volgende glas-in-lood deur tevoorschijn kwamen. ..

Eenmaal op de vloer van de tweede verdieping laat Carrie meteen haar zaklantaarn rondschijnen.

~'pas op voor huismeester Millner'..fluistert Rebecca

-'..kom nou, die zal toch wel zijn gaan slapen zeker? wat bezielt zulke lui s'nachts..'

~'snel deze zijde aflopen naar de andere kant, daar is mijn kamer'

-'deze verdieping is toch anders dan de eerste, er zijn veel meer deuren'

~'hier is een dubbel aantal kleinere kamers dan beneden'

-'het lijkt hier wel een hotel'

~'ja..een spookhotel'

Carrie liet haar zaklantaarn naar het midden boven schijnen

-'je kunt vanaf hier al goed de 8-hoekige glaskoepels zien van het dak, maar niet direct de zolder door die omringende glas-in-lood ruiten rondom de drie zolder-openingen,..wel heel bijzonder'

~'als er licht op de zolder zou branden zou je al die schitterende glas-in-lood motieven beter zien, kleurrijke taferelen uit de engelse riddertijd'..

-'ik bekijk dat later nog wel eens, waar is je kamer?'

~'die laatste deur'

-'dan kan ik meteen terug naar beneden,..ik ga gewoon over de noordelijke trap'

Nauwelijks had Carrie dat gezegd of er ging weer ergens een deur open

-'dat is ergens hier beneden,..wie zou dat nu weer zijn ..leeft iedereen hier snachts..? misschien kunnen we vanaf de doorkijk zien wie het is'

~'probeer maar, ..maar zachtjes,..wat een nachtbrakers zijn we'

Gehurkt waagden Carrie en Rebecca zich tot aan het ringhek en tuurden rondzoekend naar beneden

- 'daar,..het is tante Beatrice met een kaars'

~ 'ze gaat naar de toiletruimte vlak naast haar appartement'

- 'ik moet wel zeggen dat ze voor niets bang is, ze laat zich door niemand intimideren'

Weer splijtte een bliksemschicht een zware onweerswolk in tweeën gevolgd door een harde donderklap, de regen viel nog steeds in stromen neer en kletterde op de glaskoepels ..

- 'okay Rebecca, ik moet nu snel bij m'n kamer terug zien te komen om nog een paar uurtjes te slapen, ..om zeven uur moeten we bij het ontbijt zijn'

~ '..ssst ..Carrie,..hoor je dat?

- 'wat?

~ 'luister, hierboven ..hoor je die voetstappen..?

- 'ja,..de zoldervloer kraakt ook'

~ 'vlug weg hier, mijn kamer in,..licht eens bij op het slot'

Nerveus opent Rebecca snel haar kamerdeur

~ 'vlug, naar binnen..'

Zodra binnen sloot Rebecca weer snel de deur achter hen in het nachtslot en haalden beiden opgelucht adem.

~ 'Blijf hier op mijn kamer slapen, daar op de divan, morgenochtend gaan we samen op tijd naar beneden'

- 'Wat een spookhuis is het hier, maar bedankt voor de gastvrijheid, ik val om van de slaap'

Zeer vermoeid lagen Rebecca en Carrie eindelijk ter ruste en staarden nog wat omhoog in het nachtelijk duister.

~ 'welterusten Carrie voor nog een paar uurtjes'..Rebecca gaapte en kon haar ogen niet langer openhouden.

- 'welterusten Rebecca, wat een eerste dag'

.....

~ 'hoor je Carrie,..weer die langzame voetstappen..'

- 'het klinkt hier recht boven..'

~ 'nu stopt het ..en daar klinken ze weer..'

- '..de voetstappen klinken luider nu, ..het lijkt wel of er iemand een trapje afkomt..'

Uitgeput vielen beiden in slaap.

einde van episode 4

wordt vervolgd...